

Ed.

205. Breytingartillögur

[181. mál]

við frv. til l. um stjórn fiskveiða 1988–1991.

Frá Skúla Alexanderssyni, Margréti Frímansdóttur
og Svavari Gestssyni.

1. 1. gr. orðist svo:

Auðlindirinnir innan fiskveiðilandhelgi Íslands eru þjóðareign, sameign allra Íslendinga. Öll stjórn á nýtingu þeirra skal taka mið af því. Markmið laga þessara er að stuðla að verndun og hagkvæmri nýtingu þessara sameiginlegu auðlinda og stuðla með því að traustri atvinnu og byggð í landinu.

2. Á eftir 4. gr. komi tvær nýjar greinar svohljóðandi:

a. (5. gr.)

Veiðiheimildum á botnfiski, til fiskiskipa sem eru 10 brl. eða stærri, skal skipta í tvo flokka. $\frac{1}{3}$ hluta skal úthluta til útgerðar (á skip, skipamark) og $\frac{2}{3}$ hlutum til byggðarlaga (byggðarmark).

Sá þriðjungur, sem kemur í hlut skipa, skal reiknaður út með sama hætti og ákveðið var með reglugerð nr. 518 frá 22. des. 1986 fyrir árið 1987, og sbr. 8. og 10. gr. laga þessara.

Hluti byggðarlaga skal reiknaður að $\frac{1}{4}$ út frá úthlutuðu afla- og sóknarmarki skipa í byggðarlögunum eins og sú úthlutun var að meðaltali árin 1984–1986 og að $\frac{3}{4}$ hlutum út frá úthlutuðu afla- og sóknarmarki skipa í byggðarlögunum í árslok 1987.

Eftir að aflahluti byggðarlags hefur verið reiknaður út og ákveðinn skal honum deilt á milli þeirra skipa sem fá úthlutað skipamarki í því byggðarlagi í hlutfalli við veiðiheimildir þeirra.

Við sölu skipa úr byggðarlagi fylgir þeim einungis sá aflahluti sem úthlutað var til útgerðar, skipamark. Þeim aflahluta, sem eftir verður í byggðarlagi við sölu, byggðarmarki, skal ráðstafa til að bæta upp afla skipa er keypt verða í byggðarlagið nái þær veiðiheimildir, er þau færa með sér, ekki meðaltali á því svæði eða til að auka veiðiheimildir skipa í byggðarlaginu samkvæmt nánari reglum er settar verði af sjávarútvegsráðuneytinu í samráði við sjávarútvegsnefndir Alþingis.

Á sama hátt skal ráðuneytið setja sérstakar reglur um skiptingu aflahluta milli byggðarlaga ef seld eru skip sem hafa landað til vinnslu innan lands frá árinu 1984 að meðaltali meira en 40% afla síns utan heimabyggðar.

b. (6. gr.)

Við úthlutun veiðiheimilda til skipa og byggðarlaga skv. 5. gr. er frá og með árinu 1989 heimilt að halda eftir allt að 5% þess afla helstu botnfisktegunda sem ákveðinn er skv. 2. gr. Skal þeim hluta þá ráðstafað sérstaklega í því skyni

- a. að auka hlut þeirra byggðarlaga sem erfiðleikar steðja að,
- b. til að opna möguleika fyrir nýja rekstraraðila í greininni,
- c. til að reyna nýjar stjórnaraðferðir við fiskveiðar,
- d. til annarra lagfæringa sem sérstakar ástæður mæla með í samræmi við reglur sem undirbúnar verða á árinu 1988 af sjávarútvegsráðherra í samráði við sjávarútvegsnefndir Alþingis.

Heimilt er að hækka það hlutfall, sem um getur í fyrri mgr., í allt að 10% ef aðstæður á næstu árum, að mati sjávarútvegsnefnda Alþingis og ráðherra, mæla með því.

3. Við 5. gr. (sem verður 7. gr.). Á eftir 4. mgr. komi ný málsgrein og orðist svo:

Heimilt er að leggja sérstakt gjald, útflutningsgjald, á fisk sem fluttur er út óunninn og komi gjaldið þá að einhverju eða öllu leyti í stað þeirra álagsákvæða sem um getur í 4. mgr. þessarar greinar. Útflutningsgjaldið verði sérstaklega ákvarðað með hliðsjón af stefnu helstu viðskiptalanda okkar í tollamálum. Öllum tekjum af gjaldi þessu skal varið til aukinnar rannsókn- og þróunarstarfsemi á vegum rannsóknastofnana, fyrirtækja og samtaka innan sjávarútvegsins. Gjald þetta má mest nema 5% af söluandvirði ísfisks sem fluttur er út óunninn og verði lagt á, innheimt og ráðstafað samkvæmt sérstökum lögum þar um.

4. Við 10. gr. (er verður 12. gr.). Greinin orðist svo:

Botnfiskveiðar báta minni en 10 brl. eru háðar eftirgreindum takmörkunum:

1. Veiðar eru ekki heimilar á eftirtöldum tímabilum:

A. Í tíu daga um páskahegji. Enn fremur í tíu daga í ágúst og sjö daga í júní og október, hvorn mánuð, ár hvert. Fari mánaðarlegt aflamagn báta undir 10 brl. í einhverjum landsfjórðungi niður fyrir $\frac{2}{3}$ af meðalafli þess mánaðar síðustu þrjú árin vegna ógæfta er ráðherra heimilt að aflétta næstu veiðistöðvun á eftir samkvæmt þessum staflíð.

B. Frá og með 15. desember til og með 15. janúar ár hvert.

2. Netaveiðar báta undir 10 brl. skulu á tímabilinu frá og með 10. febrúar til og með 15. maí ár hvert vera háðar botnfiskveiðileyfum með sóknarmarki þannig að heimilt sé að stunda veiðar í ákveðinn dagafjölda á fyrrgreindu tímabili með þorskaflahámarki.

Ákvæði B-liðar 1. tölul. taka einnig til netaveiða báta undir 10 brl.

Ráðuneytið skal með auglýsingu tilkynna hvenær veiðar eru ekki heimilar skv. B-lið 1. tölul. og um sóknardagafjölda og þorskaflahámarks, sbr. 2. tölul. 1. mgr.

Við ákvörðun sóknardagafjölda og þorskaflahámarks samkvæmt þessari grein skal hafa hliðsjón af veiðiheimildum 10 brl. báta og skal þorskaflahámark vera $\frac{2}{3}$ af árlegu þorskaflahámarki 10 brl. báta sem ekki hafa aflatekjur af sérveiðum.

Ráðherra skal setja sérstakar reglur um endurnýjun fiskibáta undir 10 brl. að stærð. Þær reglur skulu grundvallaðar á því að nýir fiskibátar bætist ekki í flotann nema sambærilegir bátar hverfi úr rekstri.

5. Á eftir 14. gr. (sem verður 16. gr.) komi ný grein svohljóðandi:

Þau skip, sem frysta afla sinn um borð, skulu svo fljótt sem við verður komið koma fyrir nauðsynlegum búnaði til að fullnýta allan þann afla sem þau fá um borð með því að færa hann að landi, vinna hann í meltu, mjöl, með frystingu beina eða með öðrum fullnægjandi hætti.

6. Við 21. gr. (sem verður 24. gr.). Úr fyrri málslíð falli brott orðin „og gilda til 31. des. 1991“.

7. Úr fyrirsögn frumvarpsins falli brott „1988–1991“.